

РЕШЕНИЕ

№ 1889

гр. София, 22.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав,
в публично заседание на 08.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **839** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).
Образувано е по жалба от „Ро-Н.-ЕМ 2009“ – О. – [населено място], представлявано от управителя Е. В. чрез адв. И. М. срещу Ревизионен акт № Р-2222172000576-091-001/13.09.2021г., издаден от Ф. С. Й. – орган, възложил ревизията, и Т. Н. В. – ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 1856/07.12.2021г. на Директор на Дирекция "ОДОП" С. в частта на отказаното право на приспадане на данъчен кредит по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ общо в размер на 40 594,08 лв. и определени лихви за забава в размер на 14 690,02 лв. за ревизираните данъчни периоди от месец февруари 2015г. до месец юни 2015г. включително, от месец юли 2016г. до месец септември 2016г. включително, месеците март, юли, септември, октомври и ноември 2017г., месец февруари 2018 г., месец януари 2019 г., от месец март 2019 г. до месец май 2019 г. включително, месеците юли и септември 2019 г., от месец ноември 2019 г. до месец май 2020 г. включително и месец юли 2020 г. Жалбоподателят излага доводи за незаконосъобразност на оспорения РА, като издаден в нарушение на материалния и при съществени процесуални нарушения. Твърди, че органите по приходите не са изяснили всички обстоятелства от значение за установяване на публичните му задължения, което от своя страна е довело до погрешни фактически и правни изводи. Счита, че са изпълнени всички законови условия за признаване на правото на данъчен кредит, а представените доказателства, включително от спорните доставчици, са

достатъчни за удостоверяване на реалността на доставките. Моли да бъде отменен като незаконосъобразен и необоснован обжалвания РА.

В съдебно заседание и по съществуващото на спора, жалбоподателят чрез процесуален представител поддържа жалбата. Моли за присъждане на сторените по делото съдебни разноски.

Ответната страна Директорът на Дирекция "ОДОП" - С. при ЦУ на НАП чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли съда да я отхвърли като неоснователна. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, становищата на страните и съобрази приложимия закон, намира за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221720007576-020-001 от 07.12.2020г. е възложено извършването на ревизия на [фирма] за установяване на задължения за данък върху добавената стойност за периодите от 01.02.2015г. до 31.07.2020г. Заповедта е връчена на 14.12.2020 г. по реда на чл. 29, ал. 4 във връзка с чл. 30, ал. 6 от ДОПК на обявения от дружеството електронен адрес. На основание чл. 114, ал. 1 от ДОПК, считано от тази дата тече определеният тримесечен срок за извършване на ревизията и изтича на 14.03.2021г. По реда на чл. 113, ал. 3 във връзка с чл. 114, ал. 2 от ДОПК, срокът на ревизията е продължен до 14.05.2021г. със Заповед за изменение на ЗВР №Р-22221720007576-020-002 от 15.03.2021г., връчена електронно на 16.03.2021г. и Заповед за изменение на ЗВР №Р-22221720007576-020-003 от 13.04.2021г., връчена електронно на 21.04.2021г.

Заповедите по хода на производството за издадени от Ф. С. Й., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощена на основание чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК със Заповед №РД-01-128 от 18.02.2020 г. на директора на ТД на НАП С..

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221720007576-092-001 от 09.06.2021г., връчен електронно на 10.06.2021 г. Жалбоподателят не е подал възражение по чл. 117, ал. 5 от ДОПК.

Ревизията приключва с Ревизионен акт /РА/ №Р-22221720007576-091-001 от 13.09.2021г., издаден от Ф. С. Й., орган, възложил ревизията, и Т. Н. В., на длъжност главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията. РА е връчен електронно на 20.09.2021г.

Процесната ревизия е първа за спорните периоди и вид данъчно задължение.

В хода на ревизията е установено, че дружеството е извършвало частна охранителна дейност, без използване на технически системи за сигурност, за което има издаден Лиценз за извършване на частна охранителна дейност №2421 от 15.01.2013г. от Министерство на вътрешните работи, Главна дирекция „Национална полиция“, а също е предоставяло под наем недвижим имот и охраняеми парко-места за автомобили. За извършване на дейността е имало наети 22 лица на трудов договор, регистрирани четири фискални устройства и заведени счетоводно дълготрайни материални активи – сграда, машини и съоръжения, компютърна техника, транспортни средства и стопански инвентар.

След анализ на събраните доказателства органите по приходите са приели, че по част от издадените фактури за покупки не са налице предпоставките за признаване на право на приспадане на данъчен кредит, а именно не е доказано наличието на реално извършени доставки на стоки и услуги. Правото на приспадане е отказано, поради

липса на изискуемите от закона условия по чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС във връзка с чл. 6, ал. 1 и чл. 9, ал. 1 от ЗДДС, общо в размер на 40 594,08 лв., както следва:

1. Отказано право на данъчен кредит в размер на 6 308,00 лв. по фактури, издадени от [фирма], ЕИК[ЕИК] за данъчни периоди февруари, март, април, май и юни 2015г. Фактурите са с предмет – контейнери, материали – контролер, платка, трансформатор, обменен датчик, акумулаторна батерия, автомобилни гуми, услуга по ремонт на автомобил съгласно работна карта.

С Протокол за извършена насрещна проверка №П-22221020214611-141-001 от 04.03.2021г. е установено, че доставчикът е deregистриран, считано от 03.11.2015г. на основание чл. 176 от ЗДДС – във връзка с данъчни нарушения е предотвратяване на данъчни измами. Изготвено е искане за представяне на документи, връчено по реда на чл. 32 от ДОПК, поради ненамиране на дружеството на адреса за кореспонденция. В отговор не са представени документи.

По данни от информационната система на НАП е констатирано, че на [фирма] е извършена ревизия за установяване на задължения по ЗДДС, за резултата от която е издаден Ревизионен акт №Р-22221015006370-091-001 от 26.04.2016г. В хода на ревизията дружеството не е представило документи. Ревизиращите са направили извод за липса на реално осъществявана от доставчика търговска дейност.

От своя страна жалбоподателят е представил копия от фактури, издадени от [фирма], ведно със стокови разписки и фискални бонове. Жалбоподателят не е представил доказателства за предаване на фактурираните му стоки и документи за транспорт, при положение, че част от стоките са обемни, фактурирани доставки на контейнери 240/240. Няма данни къде са съхранявани от доставчика, от къде са натоварени и с какво превозно средство са транспортирани. Не са представени товарителници и пътни листове от значение за установяване на тези обстоятелства. Не са представени документи, от които да е видно индивидуализиране на родово определените вещи посредством прехвърляне на правото на разпореждане, в който смисъл е разпоредбата на чл. 24, ал. 2 от Закона за задълженията и договорите /ЗЗД/.

2. Отказано право на данъчен кредит в размер на 628,00 лв. за месец юни 2015г. по фактура №0...0129 от 09.06.2015г., издадена от [фирма], ЕИК[ЕИК]. Фактурата е с предмет – охранителна будка тип „сандвич“.

С Протокол за извършена насрещна проверка №П-22221020214616-141-001 от 04.03.2021г. е установено, че доставчикът е двукратно deregистриран на основание чл. 176 от ЗДДС. Изготвено е искане за представяне на документи, връчено по реда на чл. 32 от ДОПК, поради ненамиране на дружеството на адреса за кореспонденция. В отговор не са представени документи.

По данни от информационната система на НАП е констатирано, че на [фирма] е извършена ревизия за установяване на задължения по ЗДДС и е издаден Ревизионен акт №Р-22221015009340-091-001 от 25.05.2016г. В хода на ревизията не е установено наличие на доказателства за реално извършвана от дружеството търговска дейност.

Спорната фактура е представена от жалбоподателя, ведно с приемо-предавателен протокол и фискален бон от фискално устройство. Не са представени доказателства за място на получаване на стоката и предаването ѝ на жалбоподателя. Не са представени документи за транспорт.

3. Отказано право на данъчен кредит в размер на 190,00 лв. за месец юни 2015г. по фактура №0...0134 от 09.06.2015 г., издадена от [фирма], ЕИК[ЕИК]. Фактурата е с предмет – рекламни тениски, печат върху тениски.

С Протокол за извършена насрещна проверка №П-22221020214580-141-001 от 04.03.2021г. е установено, че дружеството е deregистрирано, считано от 22.07.2015 г. при установени обстоятелства по чл. 176 от ЗДДС. Изготвено е искане за представяне на документи, връчено на електронен адрес. В отговор са представени документи с писмо вх. №53-00-185 от 26.01.2021г., включително процесната фактура, ведно с хронологични регистри на счетоводни сметки, и главна и касова книги за месец юни 2015 г.

По данни от информационната система на НАП е установено, че за проверявания период дружеството е имало наети 7 лица на трудов договор на различни длъжности – търговски сътрудник, експерт връзки с обществеността, експерт проектиране компютърни системи и мрежи, експедитор стоки и товари.

Ревизиращите са констатирани, че не са представени документи за закупени от доставчика тениски, които да са продадени на жалбоподателя и липсват доказателства за техническа обезпеченост за извършване на услуги по печат.

От страна на жалбоподателя са представени фискални бонове. Ревизираното лице е представило Протокол от 09.06.2015 г. за приемане-предаване на услуга. Съгласно протокола изпълнителят предава, а възложителят приема без възражение извършените услуги, а именно - доставка на рекламни тениски 50 бр. и печат върху тениски. Не са представени доказателства, от които да е видно какви конкретни договорености са постигнати между страните, например относно цвят, материал и размер на изделията, съдържание и позициониране на рекламните надписи. Не е посочено и лицето предало стоките, нито има данни за получилия ги, не е посочено място на предаване и не е установено доставчикът да е имал оборудване за печат върху текстил.

4. Отказано право на данъчен кредит в размер на 2 826,15 лв. за данъчни периоди юли, август и септември 2016 г. по фактури, издадени от [фирма], ЕИК[ЕИК]. Фактурите са с предмет – контейнер, системи за видеонаблюдение съгласно спецификация.

С Протокол за извършена насрещна проверка №П-22221020214604-141-001 от 04.03.2021г. е установено, че доставчикът е deregистриран, считано от 22.12.2016г. на основание чл. 176 от ЗДДС. Изготвено е искане за представяне на документи, връчено на електронния адрес на дружеството. Представени са документи с писмо вх. №53-00-166 от 25.01.2021г., включително издадените на жалбоподателя фактури, справки-декларации /СД/ и дневници за продажби по ЗДДС за процесните периоди, хронологични регистри на счетоводни сметки, главна и касова книги за процесните периоди, свидетелство за регистрирано фискално устройство.

Ревизиращите са констатирани, че доставчикът не е представил доказателства за произход на фактурираните стоки, нито доказателства за място на съхранение и за транспорт.

Представените от жалбоподателя частни писмени документи -приемно-предавателни протоколи от 31.08.2016г. и от 20.09.2016г., са възприети от органите по приходите като неистински – такива, посредством които се цели удостоверяване на предаването на фактурираните стоки, тъй като не са подписани за изпълнител от посоченото в тях лице. Това обстоятелство, съпоставено с липсата на доказателства за транспорт и място на предаване на стоките, както и непосочване в приемно-предавателните

протоколи на серийните номера на фактурираните системи за видеонаблюдение, ги довело до извода за наличие на фиктивно фактуриране, което е известно или няма как да не е известно на ревизирия субект.

5. Отказано право на данъчен кредит в размер на 2 009,00 лв. за месец март 2017 г. по фактури №0...0136 от 20.02.2017 г. и №0...0157 от 28.02.2017г., издадени от [фирма], ЕИК[ЕИК]. Фактурите са с предмет – системи за видеонаблюдение съгласно спецификация.

С Протокол за извършена насрещна проверка №П-22221020214576-141-001 от 02.03.2021г. е установено, че доставчикът е deregистриран, считано от 27.06.2017г. на основание чл. 176 от ЗДДС. Изготвено е искане за представяне на документи, връчено на електронния адрес на дружеството. Представени са документи с писмо вх. №53-00-167 от 25.01.2021 г., включително копия на спорните фактури, хронологични регистри на счетоводни сметки за месец февруари 2017 г., главна книга и касова книга за месец февруари 2017 г., свидетелство за регистрирано фискално устройство.

Не са представени доказателства за произход на фактурираните стоки, нито доказателства за място на съхранение и за транспорт.

По данни от информационната система на НАП е установено, че доставчикът е имал наети пет лица на трудов договор на длъжностите експерт логистика, търговски сътрудник, експедитор стоки и товари и специалист с контролни функции човешки ресурси.

Фактурирани са доставки на системи за видеонаблюдение съгласно спецификации, но спецификации не са представени, както от доставчика, така и от жалбоподателя. Вместо това са представените приемно-предавателни протоколи от 28.02.2017 г. и от 20.02.2017 г., идентични по оформление с посочените по-горе във връзка с [фирма], в които е добавен текстът „спецификация“. Като предал стоките в тези протоколи фигурира управителят на дружеството-доставчик – А. Н. М., който е посочен и като съставител на фактури №0...0136 от 20.02.2017 г. и №0...0157 от 28.02.2017 г. При справка в Търговския регистър е установено, че нотариално заверения подпис на това лице, представен при регистрацията на [фирма], не съответства на подписите, положени върху представените от жалбоподателя приемно-предавателни протоколи /спецификации/, а също и подписите върху фактурите. Несъответствието е установено и при съпоставка на нотариално заверения подпис на А. Н. М. с този върху изпратеното до ревизирия екип Придружително писмо вх. №53-00-167 от 25.01.2021г. От това е направен извод, че жалбоподателят е представил неистински /неавтентични/ частни писмени документи.

6. Отказано право на данъчен кредит в размер на 9 456,00 лв. за данъчни периоди юли, септември, октомври и ноември 2017 г. по фактури, издадени от [фирма], ЕИК[ЕИК]. Фактурите са с предмет – изработка на гаражни клетки за охраняем паркинг.

С Протокол за извършена насрещна проверка №П-22221020214601-141-001 от 04.03.2021г. е установено, че доставчикът е deregистриран, считано от 27.11.2017г. на основание чл. 176 от ЗДДС. Изготвено е искане за представяне на документи, връчено на електронния адрес на дружеството. Представени са документи с писмо вх. №53-00-168 от 25.01.2021г., включително копия от спорните фактури с изключение на фактура №0...0432 от 30.10.2017г., аналитични регистри на счетоводни сметки, главна книга и касова книга за процесните периоди, СД и дневници за продажби.

Посочено е, че документите се представят от пълномощника К. Л., тъй като управителят И. П. е починал.

По данни от регистъра на НАП е констатирано, че за спорните периоди /без месец юли 2017 г./ доставчикът е имал седем лица, наети на трудов договор на длъжностите експедитор стоки, експерт логистика, търговски сътрудник и експерт компютърни системи.

Ревизиращите са констатирани, че не са представени доказателства за осигурени материали за изграждане на фактурираните гаражни клетки и няма документи, от които да е видно превъзлагане на услугата или наличие на наети лица за извършване на строително-монтажни работи /СМР/. Липсва строителна документация, не са налични и документи, от които да е видно с какво са транспортирани вложените в обектите строителни материали /ламарина, винкел, тръби, бетонова смес/ и с каква техника са извършени услугите по подравняване и трамбоване.

В наличното по преписката Придружително писмо вх. №53-00-168 от 25.01.2021г., в което са описани представени от доставчика документи /включително договори, каквито не са налице/, е посочено, че управителят И. П. е починал и документите се представят от пълномощник. След справка в Търговския регистър е установено, че представляващият дружеството И. М. П., не е заличен и не е вписан нов управител. Подписалият писмото като пълномощник – К. Л., не е представил пълномощно и няма данни кое е упълномощилото го лице. Предвид разпоредбата на чл. 41 от ЗЗД, ако същият е бил упълномощен от управителя, със смъртта на последния пълномощното се счита прекратено. От това следва, че като доказателство за реалност на фактурираните доставки са изпратени документи от лице без представителна власт. Това разколебават тяхната тежест и обосновава извода, че процесните фактури не обективират реални стопански операции. В този смисъл фактурите са документи с невярно съдържание и осчетоводяването им не ги прави достоверни. Към това обстоятелство следва да се съобрази и наличието на несъответствие между нотариално заверения подпис на починалия И. М. П. върху документи, находящи се в Търговския регистър, и несъответстващия подпис на съставител И. П. върху издадените от [фирма] и спорните фактури.

7. Отказано право на данъчен кредит в размер на 1 728,00 лв. за месец ноември 2017г. по фактури №0...05 от 27.11.2017 г. и №0...08 от 29.11.2017г., издадени от [фирма], ЕИК[ЕИК]. Фактурите са с предмет - изработка на гаражни клетки за охраняем паркинг.

С Протокол за извършена насрещна проверка №П-22221020214613-141-001 от 04.03.2021 г. е установено, че доставчикът е deregистриран, считано от 07.06.2018 г. на основание чл. 176 от ЗДДС. На електронния адрес на дружеството е връчено искане за

представяне на документи. С писмо вх. №53-00-166#5 от 27.01.2021г. са представени спорните фактури, СД и дневник за продажби за месец ноември 2017 г., хронологични и аналитични регистри на счетоводни сметки, главна и касова книги за периода, свидетелство за регистрация на фискално устройство, протокол за приемане на СМР.

По данни от информационната система на НАП е установено, че за периода доставчикът не е имал наети лица на трудов договор. Ревизиращите са констатирани, че липсват доказателства за наличие у доставчика на кадрова обезпеченост за извършване на фактурираните услуги.

Представени са два протокола – от 27.11.2017 г. и от 29.11.2017 г. В протоколите няма данни кое е лицето, предало извършената услуга и съответно кое е приелото услугата лице. И в този случай не са представени документи, изискуеми при допълващо строителство, а именно не е представена одобрена скица с указан начин на поставяне на гаражните клетки.

8. Отказано право на данъчен кредит в размер на 767,68 лв. за месец февруари 2018 г. по фактура №0...06 от 22.02.2018г., издадена от [фирма], ЕИК[ЕИК]. Фактурата е с предмет – дрехи /панталони, обувки, елек, яке, зимно яке/.

С Протокол за извършена насрещна проверка №П-22221020214584-141-001 от 04.03.2021г. е установено, че дружеството е deregистрирано, считано от 12.09.2018 г. на основание чл. 176 от ЗДДС. В отговор на връчено на електронния му адрес искане а представяне на документи са представени спорната фактура, стокова разписка към нея, СД и дневник за продажби по ЗДДС за месец февруари 2018 г., хронологичен и аналитичен регистър на счетоводни сметки за периода, главна и касова книги, свидетелство за регистрация на фискално устройство и дневен финансов отчет от 22.02.2018 г.

След справка в информационната система на НАП ревизиращите са установили, че за периода доставчикът е имал наети три лица на трудов договор на длъжностите експерт логистика и технически изпълнител.

Органите по приходите са констатирани, че няма доказателства за произход на стоките, фактурирани от доставчика на жалбоподателя. Установено е също по данни от информационната система на НАП, че за месец февруари 2018г. на [фирма] е извършена ревизия за установяване на задължения по ЗДДС. Издаден е Ревизионен акт №Р-22221018005604-091-001 от 20.03.2019г. В хода на ревизията дружеството не е представило доказателства, не е осъществил контакт с

негов представител или пълномощник и не е открито на адреса за кореспонденция. Всички документи в рамките на ревизионното производство са връчвани по реда на чл. 32 от ДОПК. Ревизиращите са направили извод за липса на доказателства за реално осъществявана от [фирма] търговска дейност.

9. Отказан данъчен кредит в размер на 1 703,00 лв. за периодите януари и март 2019 г. по фактури №0...244 от 12.12.2018 г. и №0...0389 от 20.03.2019г., издадени от [фирма], ЕИК[ЕИК]. Фактурите са с предмет – видео модул, бутон, хранване, бутон модул; СМР съгласно договор и протокол.

С Протокол за извършена насрещна проверка №П-22221920214619-141-001 от 04.03.2021г. е установено, че доставчикът е deregистриран, считано от 08.05.2019г. по реда на чл. 176 от ЗДДС. В отговор на връчено на електронен адрес искане за представяне на документи са представени такива с писмо вх. №53-00-3064#15 от 02.12.2020 г., включително спорните фактури, СД и дневници за продажби по ЗДДС за процесните периоди, хронологичен и аналитичен регистър на счетоводни сметки, главна и касова книги, свидетелство за регистрация на фискално устройство. Не са представени договор и протокол, посочени във фактурата за СМР.

Установено е, че [фирма] не е имало наети на трудов договор работници и служители, но е подавало справки за ангажирани изпълнители по извънтрудови правоотношения съгласно изискването на чл. 73 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица /ЗДДФЛ/.

В хода на ревизията жалбоподателят е представил сключен с доставчика Договор от 04.03.2019 г. за изграждане на фундамент и обект за охрана и Протокол от 20.03.2019 г. за приемане на обекта.

10. Отказан данъчен кредит в размер на 903,40 лв. за данъчни периоди април и май 2019г. по фактури №0...0128 от 24.04.2019 г. и №0...0178 от 15.05.2019г., издадени от [фирма], ЕИК[ЕИК]. Фактурите са с предмет – дрехи /тениска, яке, панталон/ и полагагане на щампа.

С Протокол за извършена насрещна проверка №П-22221320214612-141-001 от 02.03.2021г. е установено, че в отговор на връчено на електронен адрес искане за представяне на документи доставчикът е представил такива с писмо вх. №53-00-166#4 от 27.01.2021г., включително издадените на жалбоподателя фактури, ведно със стокови разписки, СД и дневници за продажби по ЗДДС за процесните периоди, аналитичен регистър на счетоводни сметки, главна и

касова книги, свидетелство за регистрация на фискално устройство. Приложена е декларация от управителя, който е заявил, че дейността е осъществена чрез собствени и наети активи и работници, и плащанията са извършени в брой.

При справка в информационната система на НАП ревизиращите са установили, че за спорните периоди [фирма] не е имало лица, наети на трудов договор.

11. Отказано право на данъчен кредит в размер на 553,85 лв. за месец май 2019 г. по фактури №0...0110 от 23.05.2019 г. и №0...0119 от 30.05.2019г., издадени от [фирма], ЕИК[ЕИК]. Фактурите са с предмет – ремонтни работи на автомобил съгласно протокол-карта; камера за видео наблюдение, дивиар, хард диск, кабел, труд.

С Протокол за извършена насрещна проверка №П-22221020214571-141-001 от 04.03.2021г. е установено, че доставчикът е deregистриран по ЗДДС на 13.06.2019г. В отговор на връчено на електронен адрес искане за представяне на документи с писмо вх. №53-00-166#3 от 26.01.2021г. са представени процесните фактури, стокова разписка към фактура №№0...0119 от 30.05.2019г., хронологичен и аналитичен регистър на счетоводни сметки, главна и касова книги, свидетелство за регистрация на фискално устройство. Не са представени доказателства, от които да е видно какъв вид авторемонтни услуги са извършвани и за кое превозно средство са били предназначени. Относно фактурираните стоки е констатирано, че няма доказателства за произход, съхранение и транспорт.

Въз основа на данни от регистъра на НАП ревизиращите са установили, че през месец май 2019 г. доставчикът е имал три лица, наети на трудов договор на длъжностите сервизен техник, отчетник и машинен оператор.

12. Отказано право на данъчен кредит в размер на 253,20 лв. за месец юли 2019 г. по фактура №0...034 от 10.07.2019 г., издадена от [фирма], ЕИК[ЕИК]. Фактурата е с предмет – работен костюм – две части /панталон, риза/, 15 бр.

С Протокол за извършена насрещна проверка №П-22221020214567-141-001 от 04.03.2021г. е установено, че доставчикът е deregистриран, считано от 13.11.2019 г. на основание чл. 176 от ЗДДС. На електронния адрес на дружеството е изпратено искане за представяне на документи. В отговор са представени такива с писмо вх. №53-00-187 от 26.01.2020 г., а именно – спорната фактура, ведно със стокова разписка, хронологичен и аналитичен регистър на счетоводни

сметки, главна и касова книги, свидетелство за регистрация на фискално устройство. Установено е, че не са представени доказателства за произход на фактурираните стоки, за място на съхранение и за транспорт.

По данни от регистъра на НАП е установено, че за процесния период [фирма] е имало наети шест лица на трудов договори на длъжностите монтьор поддръжка на инсталации и оборудване, сервизен техник, офис мениджър, машинен оператор, системен оператор.

13. Отказано право на данъчен кредит в размер на 4 393,40 лв. за данъчни периоди юли, септември и ноември 2019 г. по фактури, издадени от [фирма], ЕИК[ЕИК]. Фактурите са с предмет – харддиск, монитор, дивиар, кабел, монтажни услуги; камера за видеонаблюдение; услуги на основание договор и приеман протокол; система за видеонаблюдение; услуга съгласно протокол за изработка и монтаж на мобилна къща за охрана.

С Протокол за извършена насрещна проверка №П-22221020214594-141-001 от 04.03.2021г. е установено, че доставчикът е дерегистриран по ЗДДС, считано от 12.11.2019г. В отговор на връчено на електронен адрес искане за представяне на документи са представени такива с писмо вх. №53-00-166#2 от 25.01.2021г., включително копия от спорните фактури, оборотна ведомост, хронологичен и аналитичен регистър на счетоводни сметки, главна и касова книги, свидетелство за регистрация на фискално устройство.

При направена съпоставка на подписа на управителя Д. Р. Н., находящ се върху договора и върху Придружително писмо вх. №53-00166#2 от 26.01.2021г. с подписа на същото лице върху учредителния акт на дружеството, се констатира несъответствие.

По данни от регистъра на НАП е установено, че доставчикът е имал наети 18 лица на трудов договор.

14. Отказано право на данъчен кредит в размер на 3 395,20 лв. за периодите декември 2019г., януари, февруари, март и май 2020г. по фактури, издадени от [фирма], ЕИК[ЕИК]. Фактурите са с предмет – рекламни материали, тефтери, мобилни апарати, лаптоп; консултация относно разработване, внедряване и експлоатация на иновативни приложения и софтуерни разработки по договор от 25.10.2020г.; доставка и монтаж на система за видеонаблюдение; изработка, доставка и монтаж на охранителна кабина по договор от 18.02.2020г.; СМР по договор от 16.04.2020 г.; изработка и монтаж на система за видеонаблюдение по договор от 27.04.2020 г.

С Протокол за извършена насрещна проверка

№П-22002320214560-141-001 от 04.03.2021г. е установено, че доставчикът е deregистриран по ЗДДС, считано от 26.06.2020г. Изготвено е искане за представяне на документи, което е връчено по реда на чл. 32 от ДОПК. В отговор не са представени документи.

След справка в регистъра на НАП е констатирано, че за процесните периоди [фирма] е имало две лица, наети на трудов договор.

Ревизиращите са приели, че липсват доказателства за техническа и кадрова обезпеченост на доставчика за извършване на фактурираните услуги.

Направен е извод, че ревизираният субект представя неавтентични документи - договори и протоколи, тъй като са установили несъответствие на соченото като подписало ги лице -управителят Г. Л. И..

15. Отказано право на данъчен кредит в размер на 3 138,20 лв. за данъчни периоди декември 2019г., януари, февруари, април и май 2020г. по фактури, издадени от [фирма], ЕИК[ЕИК]. Фактурите са с предмет – услуга на основание договор и приемо-предавателен протокол; ремонтни работи съгласно протокол работна карта; на основание договор и протокол; услуга по почистване и измиване на автомобили.

С Протокол за извършена насрещна проверка №П-22221020214586-141-001 от 02.03.2021г. е установено, че доставчикът е deregистриран по ЗДДС, считано от 15.07.2020 г. В отговор на връчено на електронен адрес искане за представяне на документи са представени такива с писмо вх. №53-00-164#5 от 25.01.2021г., включително процесните фактури, хронологични и аналитични регистри на счетоводни сметки, касова и главна книги, свидетелство за регистрация на фискално устройство. Установено е, че както от доставчика, така и от жалбоподателя не са представени документи, от които да е видно във връзка с кои моторни превозни средства /МПС/ са фактурираните услуги.

По данни от регистъра на НАП е констатирано, че за процесните периоди доставчикът е имал наети шест лица на длъжност монтьор на машини и оборудване.

И в този случай е направен извод, че ревизираният субект е представил неистински документи, като подписал от името на доставчика М. Н. П., чийто подпис не съответства с данните от Търговския регистър.

16. Отказано право на данъчен кредит в размер на 2 055,00 лв. за данъчни периоди януари, февруари, април, май и юли 2020г. по фактури, издадени от [фирма], ЕИК[ЕИК]. Фактурите са с предмет – бюро с поставка за

компютър и 2 стола; работни панталони, якета униформа, елечи, обувки, ръкавици; компютърна конфигурация.

С Протокол за извършена насрещна проверка №П-22221020214618-141-001 от 04.03.2021г. е установено, че доставчикът е deregистриран, считан от 24.09.2020г. на основание чл. 176 от ЗДДС. В отговор на връчено на електронен адрес искане за представяне на документи са представени такива с писмо вх. №53-00-186 от 26.01.2021г., включително процесните фактури, хронологични и аналитични регистри на счетоводни сметки, касова и главна книги, свидетелство за регистрация на фискално устройство.

Установено е, че за периодите на издаване на процесните фактури доставчикът не е имал наети лица на трудов договор.

Във връзка със спорния доставчик жалбоподателят е представил издадените му фактури, фискални бонове и стокови разписки.

По данни от информационната система на НАП е установено, че в дневниците за покупки на [фирма] са включени фактури от доставчиците [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК] и [фирма], ЕИК[ЕИК]. При справка в дневниците за продажби на тези дружества не е констатирано да са налице фактури, издадени към [фирма].

РА е оспорен по реда на чл. 152 и следващите от ДОПК пред директора на ДОДОП – С., във връзка с която е постановено Решение № 1856/07.12.2021г., с което е изменен в оспорената част като: установения с РА резултат по ЗДДС за данъчен период месец юни 2015 г. в размер на 1 852,52 лв. данък за внасяне, е определен на 1 566,52 лв. данък за внасяне, ведно със съответните лихви. и е потвърден в останалата му част. На практика решаващият орган е потвърдил изцяло Ревизионен №Р-22221720007576-091-001 от 13.09.2021 г., с изключените на отменената му част на отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 286,00 лв. за данъчен период месец юни 2015 г. с мотива, че фактура с начислен ДДС в такъв размер не е посочена в констативната част на РД и РА и няма данни за доставчика и за вида на фактурираната доставка.

РА е оспорен по съдебен ред с жалба вх. № 53-04-1000/13.12.2021г., подадена чрез ДОДОП – С. до АССГ. Жалбата е депозирана в срока по чл.156, ал.1 от ДОПК, от активно процесуално легитимирано лице, срещу подлежащ на оспорване акт и след изчерпване на задължителния административен ред за обжалване, с оглед на което, съдът приема, че правото на жалба е надлежно упражнено и депозираната жалба като редовна и допустима подлежи на разглеждане по същество.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, съдът формира следните правни изводи по съществуто на правния спор:

РА е издаден от компетентни органи по смисъла на чл.119, ал.2 ДОПК. РА е издаден в установената писмена форма, мотивиран е с посочване на фактическите и правни основания за издаването му, като съдържа и диспозитивна част в табличен вид с посочени основание, период и размер на установени данъчни задължения. Съгласно чл. 120, ал. 2 от ДОПК РД е неразделна част от РА и в този смисъл изложените в него мотиви се ползват и като мотиви на РА. Съдът намира за неоснователни твърденията на жалбоподателя за нарушения на процесуалния закон при издаването на ревизионния акт, поради липса на мотиви. Не се установяват съществени процесуални нарушения в ревизионното производство, които са самостоятелно основание за отмяна на РА като незаконосъобразен.

Обжалваният РА е постановен при спазване на материалния закон.

Видно от разпоредбите на ЗДДС и Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 г. относно общата система на данъка върху добавената стойност /Директива 2006/112/220/ЕО/ императивно и кумулативно изискуемите от закона предпоставки за признаване на правото на приспадане на данъчен кредит са наличието на първичен счетоводен документ и реално извършена доставка на посочените в документа стоки и/или услуги. Липсата на която и да е от тези предпоставки възпрепятства упражняването на това право.

Съгласно действащата нормативна уредба, за да е налице правото на приспадане на данъчен кредит за получателя по доставките, следва да са изпълнени условията на чл. 68 и чл. 69 от ЗДДС, както и да не са намерили проявление ограниченията на това право, визирани в чл. 70 от същия закон. Видно от разпоредбата на чл. 68 от ЗДДС, данъчен кредит е сумата на данъка, която регистрираното лице има право да приспадне от данъчните си задължения по този закон за получени от него стоки или услуги по облагаеми доставки. Чл. 69, ал. 1 от ЗДДС съдържа изискването стоките или услугите, предмет на доставката, да се използват за целите на извършваните от регистрираното лице облагаеми доставки, за да има право лицето да приспадне данъка за стоките или услугите, които доставчикът – регистрирано по този закон лице, му е доставил или предстои да му достави.

Правото на приспадане на данъчен кредит възниква за получателя, при условие че същият притежава данъчен документ, издаден по реда на ЗДДС и съдържащ изискуемите реквизити.

Реалността на доставките е основополагаща за законосъобразното

възникване и упражняване на правото на данъчен кредит – чл. 6, ал. 1, във връзка с чл. 25, чл. 68, ал. 1 и чл. 69, ал. 1 от ЗДДС, тъй като получателят черпи права от доставката чрез претенцията му за приспадане на право на данъчен кредит, поради което и негово е задължението да притежава документи за реалното предаване на стоката, съответно за извършване на услугата.

Доказателствената тежест в този процес пада върху ревизираното лице, което трябва с всички допустими от ДОПК доказателства и доказателствени средства да установи реалното осъществяване на фактурираните доставки. Последното не се е справило с доказателствената си задача и не е установило наличието на реално извършени доставки по издадените му фактури.

Съдът счита, че доказателствата не сочат по изискуемия категоричен начин изпълнение на законовите изисквания за признаване на субективното право на приспадане на данъчен кредит по спорните фактури. Правилно органите по приходите са установили, че жалбоподателят не е доказал реалност на доставките. За нуждите на облагането по ЗДДС законодателят е дефинирал понятията за доставка на стоки и на услуги с разпоредбите на чл. 6, ал. 1 и чл. 9, ал. 1 от ЗДДС. Съгласно чл. 6, ал. 1 доставка на стока по смисъла на закона е прехвърляне на правото на собственост или друго вещно право върху стоката. От това следва, че за да се установи и докаже наличието на доставка на стока е необходимо да се провери доколко страните са постигнали съгласие по идентифициране на предмета на сделката, включително досежно вид, качество, количество или други необходими съпътстващи данни, а също доколко доставчикът е разполагал с техническа и кадрова обезпеченост за извършване на доставката, например складови помещения за съхранение на доставяните стоки и материали, собствен или нает транспорт, доказателства за произход на стоките и материалите. Въз основа на събраните в хода на ревизията документи, органите по приходите са достигнали до правилния извод, че по отношение на документираните доставки с предмет стоки не са представени доказателства за произход, място на съхранение и транспортиране. Съдът изцяло споделя аргументите на ревизиращите, че досежно реалността на престираните услуги е необходимо да се изследва дали при възлагането им страните са договорили по достатъчно конкретен начин вида на услугите, дължимия резултат и какви отделни компоненти са формирали договорената цена. Следва да се прецени резултатът, който е предаден, съответства ли на възложеното, какви трудови и материални ресурси са ползвани от доставчика и направените

във връзка с тях разходи. Нито ревизираното лице, нито доставчиците са представили доказателства за наличие на законово изискуемите предпоставки за признаване на правото на данъчен кредит по спорните в настоящото производство фактури. Поради това и на основание чл. 68, ал. 1 и чл. 69, ал. 1 във връзка с чл. 6, ал. 1 и чл. 9, ал. 1 от ЗДДС на задължения субект е отказано право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 40 308,08 лв. и са определени задължения за лихви в размер на 14 504,06 лв.

В обобщение на горното съдът намира, че събраните от ревизиращите органи доказателства са правилно преценени и заключенията в акта не противоречат на цялостното съдържание на установените при ревизията факти и обстоятелства и събрани доказателства. Ревизионен акт № Р-2222172000576-091-001/13.09.2021г., е материално законосъобразен. С оглед на горното, жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена. При този изход на делото, основателна се явява претенцията на процесуалния представител на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, каквото следва да бъде определено съгласно чл.161, ал.1 от ДОПК в размер на 2 174.36 лева съобразно чл.8, ал.1, т.4 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения /при материален интерес от 54 812.14 лв.

Така мотивиран и на основание чл.160, ал.1 и чл.161, ал.1 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, Съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата от „Ро-Н.-ЕМ 2009“ – О. – [населено място], представлявано от управителя Е. В. чрез адв. И. М. срещу Ревизионен акт № Р-2222172000576-091-001/13.09.2021г., издаден от Ф. С. Й. – орган, възложил ревизията, и Т. Н. В. – ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 1856/07.12.2021г. на Директор на Дирекция "ОДОП" С. в частта на отказаното право на приспадане на данъчен кредит по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ общо в размер на 40 308,08 лв. и определени лихви за забава в размер на 14 504,06 лв.

ОСЪЖДА „Ро-Н.-ЕМ 2009“ – О., ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място], район „О. купел“, [жк], [жилищен адрес] представлявано от Е. М. В. да заплати на Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" - [населено място] при ЦУ на НАП сумата от 2 174.36 лева.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването на страните за изготвянето му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: